

Església de Sant Martí

Arquitectura religiosa. Segle XVI - XVIII

Des del segle XI-XII es coneix l'existència d'una església a Lladorre amb l'advocació de Sant Martí. L'actual temple, però, devia tenir importants obres entre el segle XVI i XVIII, si fem cas de les mil·lèsimes que trobem a la façana: una de 1587 i una altra de 1769; aquesta última està situada sobre la porta i amb el nom del rector "R. Fernando Jordana".

El temple és d'una sola nau dividida en tres trams, amb capelles laterals i capçalera rectangular a nord. A la façana del sud s'obre la porta d'ingrés al temple, amb arc de mig punt adovellat, i per damunt d'aquest un òcul. Als extrems hi ha espitlleres estretes. A l'esquerra de la façana s'alça un campanar quadrat a la part de baix i amb un segon cos octogonal i una coberta piramidal. A redós de la façana oest es troba el cementiri.

L'interior de l'església es cremà durant la Guerra Civil espanyola. Avui una gran imatge de Sant Martí, patró del poble, acompanyat de les imatges de la Concepció, Sant Antoni de Pàdua i Sant Sebastià, presideix la capçalera, pintada amb una orla, . A cada lateral es troben dues capelles, cobertes amb trams de galeria obertes a la nau. A la primera capella de l'esquerra hi ha les imatges de la Mare de Déu, Sant Isidre i Sant Josep; a la segona, una imatge de Sant Joan. Al lateral dret, a la primera capella, un sant Crist de grans dimensions i la mare de Déu dels Dolors i, a la segona capella, una imatge de Santa Cecília, procedent d'una antiga capella situada a l'espai del cementiri (avui desapareguda). Complementen la nau dues piques beneiteres de pedra situades a ambdós costats de la porta, sota el cor, i una pica de batejar que es troba sota el campanar.